

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

Κ.Γ. Καρυωτάκης

ΠΕΖΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

Εισαγωγή στα Πεζά: Κώστας Γ.
Παπαγεωργίου

Εισαγωγή στις Μεταφράσεις: Τιτίκα
Δημητρούλια

ISBN: 978-960-221-416-9, σελ. 173, σχ. 21x14,
τιμή 14,00 € (χωρίς ΦΠΑ)

«Ποιοι ήταν οι λόγοι που ώθησαν τον Κ.Γ. Καρυωτάκη, τον τελευταίο χρόνο της ζωής του, στην πεζογραφία; [...] Τι ήταν αυτό που τον έκανε να υπερβεί το φράγμα του στίχου και να αναζητήσει άλλα, πιο ευρύχωρα πεδία, στα οποία πίστεψε, προς στιγμή, ότι θα είχε μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων;

[...] τα γραμμένα τον τελευταίο χρόνο της ζωής του ποιητή (1927-1928) εννέα πεζά προαναγγέλλουν ένα τέλος. Στοιχειοθετούν το σκληρό κέλυφος μιας σιωπής που, προσώρας, είναι διάχυτη, σαν αίσθηση απειλής, με ευδιάκριτη την τάση να συρρικνωθεί και να συγκεκριμενοποιηθεί. Αποτελούν τους «πικρούς» καρπούς μιας ανεξέλεγκτης, όσο και επώδυνης, εκφραστικής κρίσης, αξεδιάλυτα συναρτημένης με ένα πνευματικά και σωματικά βιώνόμενο υπαρξιακό αδιέξοδο [...] Ο συγγραφέας τους, διακατεχόμενος από το οδυνηρό αίσθημα της ματαιότητας κάθε ψυχικής επαφής και συνεννόησης με τους ανθρώπους, «μπαινοβγαίνει με ποιητική άνεση και με τελικό του όπλο τη σάτιρα στη δική του νέκυια» [...] Πουθενά αλλού στο προηγούμενο έργο του δεν εντοπίζεται «τόσο έντονο, και εμφανιζόμενο ως αρχετυπικό, το “μαύρο”» ένα «μαύρο» που, στην προκειμένη περίπτωση, υπέχει θέση διαβατηρίου για την οικειοθελή κατάβασή του στον θάνατο.»

Από την Εισαγωγή του Κ.Γ. Παπαγεωργίου

«Εξετάζοντας την πρόσληψη των καρυωτακικών μεταφράσεων από την εποχή τους ως τη δική μας, διαπιστώνει κανείς ότι, πράγματι, σύσσωμη η κριτική που υποδέχτηκε θετικά έως θριαμβικά το έργο του Καρυωτάκη εξύμνησε τις μεταφράσεις του [...]

Ο Καρυωτάκης αντιμετώπιζε τη μετάφραση, όπως οι περισσότεροι γλωσσομαθείς λόγιοι και ποιητές της εποχής του και όχι μόνο, ως πεδίο λογοτεχνικού διαλόγου και δεξαμενή αισθητικών προτύπων [...] Επιπροσθέτως, φαίνεται ότι επένδυε στον γαλλικό πολιτισμό όσες προσδοκίες του διέψευδε η ασφυκτική ελληνική πραγματικότητα` δηλαδή με τα διαβάσματα και τις μεταφράσεις δημιουργούσε, ίσως, έναν ενδιάμεσο κόσμο, εξ ορισμού φιλικό, λόγω της βιβλιακής του υφής, και προκλητικό, εφόσον δεν κατατρυχόταν από τα τεράστια ελληνικά αδιέξοδα της εποχής, έναν κόσμο ανοιχτών οριζόντων [...]

Η σύγχρονη μεταφρασεολογία μάς οδηγεί, όσον αφορά τις μεταφράσεις του Καρυωτάκη και τη θέση τους στο έργο του, μέσα από άλλα μονοπάτια, στην αρχική παραδοχή: οι μεταφράσεις του είναι αριστοτεχνικές` όχι όμως επειδή είναι πιστές ή ηθικές, αλλά γιατί εκπληρώνουν στους στόχους του ποιητή και της εποχής του.»

Από την Εισαγωγή της Τ. Δημητρούλια